

Fısıldayan Kum Tepeleri

Yavuz DEMİRKIRAN

Fısıldayan Kum Tepeleri

Yavuz DEMİRKİRAN

Amara çölü severdi. Tozlu sandaletlerinin altındaki sıcak kumu ve kırmızı atkısını çekiştiren rüzgârı severdi. Arkadaşı Samir, her zaman bir şeyler yazmaya hazır küçük defteriyle onu takip ederdi. Bir öğleden sonra kum tepelerinin yakınında yürürlerken Amara aniden durdu. "Duydun mu?" diye fısıldadı. Samir başını yana eğdi. Uzaklarda, hafif bir müzik esintide süzülüyordu.

Müzik bir uğultu, bir fısıltı, sözsüz bir şarkı gibiydi. Amara'nın koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. "Kum tepelerinden geliyor!" dedi. Samir defterini çıkardı ve yazdı: Birinci gün: garip bir müzik duydum. "Belki sadece rüzgârdır," dedi, ama emin değildi. Ses çok tatlı, çok düzenliydi. "Hadi onu takip edelim," dedi Amara ve sese doğru yürümeye başladı.

Bir kum tepesinin doruğunu aştılar ve müzik yükseldi. Alçak, uğuldayan bir sest, dev birinin nefes alması gibi. Amara gülümserken çilleri dans ediyor gibiydi. "Şuradan geliyor!" dedi, iki yüksek kum tepesi arasındaki bir boşluğu işaret ederek. Samir kuşkulu görünüyordu. "Dikkatli olmalıyız," dedi. Ama Amara çoktan hareket etmişti, örgüleri zıplıyordu. "Hadi!" diye seslendi. "Ne olduğunu keşfetmeliyiz!"

Rüzgâr güçlendi ve kum ayaklarının etrafında döndü. Müzik değişti, dalgalar gibi yükselip alçaldı. Samir defterini yeniden açtı. "Rüzgâr estiğinde ses yükseliyor," dedi. Amara başını salladı. "Sanki kum şarkı söylüyor!" dedi. Dik bir kum tepesine tırmandılar, sandaletleri yumuşak kuma gömülüyordu. Tepede, aşağıda kum tepeleri arasında gizlenmiş dar bir vadi gördüler.

Vadi uzun ve kıvrımlıydı, kumdan yapılmış bir kâse gibiydi. Rüzgâr içinden hızla geçiyor, kum uğuldayıp şarkı söylüyordu. Amara'nın duyduğu en güzel müzikti. "Rüzgâr ve kum birlikte çalışıyor!" dedi. Samir hızla yazdı: Rüzgâr estiğinde kum müzik yapıyor. "Ama nasıl?" diye merak etti. Amara sırıttı. "Hadi öğrenelim!" dedi ve vadiye doğru kaydı.

Samir onu takip etti, bir kum bulutu içinde yamaçtan yuvarlandı. Ayağa kalktıklarında müzik onları sardı. Her yerden ve hiçbir yerden geliyordu. Amara döndü, kırmızı atkısı uçuşuyordu. "Sanki kum tepeleri bizimle konuşuyor!" diye güldü. Samir kulağını kuma dayadı. "Vızıldadığını hissedebiliyorum," dedi. Yazdı: Kum titriyor. Amara sordu: "Neden sadece burada oluyor?" Samir omuz silkti. "Belki vadinin şekli yüzündendir."

Vadi tabanı boyunca yürüdüler ve müzik her adımda değişti. Bazen derin bir uğultu, bazen yüksek bir ısıklık oldu. Amara kollarını iki yana açarak dans etti. "Bu şimdiye kadarki en iyi keşif!" dedi. Samir aralıklı dişleriyle gülümsedi. "Ama hâlâ neden olduğunu bilmiyoruz," dedi. Amara dans etmeyi bıraktı. "Haklısın," dedi. "Araştırmamız gerek."

Bir kum tepesine oturup rüzgârı izlediler. Samir kum tanelerinin farklı boyutlarda olduğunu fark etti. "Bak," dedi, işaret ederek. "Büyük tanelerle küçük taneler birbirine karışmış." Amara bir avuç kum aldı. "Belki bu yüzden müzik yapıyor," dedi. "Bir gruptaki farklı çalgılar gibi!" Samir yazdı: Farklı boyutlarda kum taneleri. Amara ekledi: "Ve rüzgâr da müzisyen!"

Rüzgâr daha sert esti ve müzik yükseldi. Amara ve Samir kulaklarını kapattılar ve güldüler. "Bir konser gibi!" diye bağırdı Amara. Samir başını salladı. "Ama rüzgâr neden kumu başka yerlerde değil de burada şarkı söylüyor?" diye sordu. Amara etrafına bakındı. "Belki vadi dev bir çalgı gibi şekillendiği içindir," dedi. Fikirlerini test etmeye karar verdiler.

Vadi duvarının tepesine tırmanıp aşağı baktılar. Rüzgâr dar boşluktan huni gibi geçiyor, kumun üzerinden hızla akıyordu. Samir defterine vadinin taslağını çizdi. "Rüzgâr boşlukta hızlanıyor," dedi. "Ve kum gevşek ve kuru." Amara başını salladı. "Yani rüzgâr kum tanelerini birbirine sürtüp uğuldatıyor!" dedi. Keşifleriyle gurur duydular.

Aniden rüzgâr dindi ve müzik durdu. Vadi sessizdi. Amara endişeli görünüyordu. "Bozduk mu?" diye sordu. Samir başını salladı. "Hayır, sadece rüzgâr durdu," dedi. "Rüzgâr yeniden esince müzik geri gelecek." Beklediler ve kısa süre sonra hafif bir esinti geri döndü, kum uğuldamaya başladı. Amara rahatlamayla içini çekti. "Sihir gibi," dedi. "Ama gerçek."

Güneş batmaya başlarken müzik yumuşadı. Amara ve Samir eve gitmeleri gerektiğini biliyordu. "Burayı herkese anlatmalıyız," dedi Amara. Samir defterini kapattı. "Ama onu korumalıyız da," dedi. "Böylece kum şarkı söylemeye devam edebilir." Amara aynı fikirdeydi. "Başkalarına şarkı söyleyen kumu öğretebiliriz," dedi. "Belki onlar da daha fazlasını öğrenmemize yardım eder."

Vadiden çıktılar, m zik arkalarında s n kleřti. Amara'nın kırmızı atkısı akřam esintisinde dalgalandı. "Bu řimdiye kadarki en g zel g nd ," dedi. Samir g l msedi. "Ve yeni bir řey keřfettik," dedi. "Doęa s rprizlerle dolu." Amara kum tepelerine geri baktı. "Kumun nasıl m zik yaptığı hakkında daha fazla  ğrenmek istiyorum," dedi. "Belki d nyada bařka řarkı s yleyen kum tepeleri de vardır!"

Eve dönerken maceralarını konuştular. Amara sonsuz sorular sordu: "Neden bazı kum tepeleri şarkı söylüyor da diğerleri söylemiyor? Kum hiç yorulur mu? Evde kum şarkı söyletebilir miyiz?" Samir hepsini yazdı. "Cevapları arayabiliriz," dedi. "Kitap okuyup uzmanlara sorabiliriz." Amara sırtıttı. "Ve buraya geri gelip yeniden dinleyebiliriz," dedi.

O gece Amara yatağında yattı ve penceresinin dışındaki rüzgârı dinledi. Gizli vadide kumun uğuldadığını hayal etti. Dünyanın keşfedilmeyi bekleyen harikalarla dolu olduğunu biliyordu. Samir'le daha fazlasını keşfetmek için sabırsızlanıyordu. "Yarın," diye fısıldadı, "başka bir gizem bulacağız." Ve yüzünde bir gülümsemeyle uykuya daldı.

Ertesi sabah Amara ve Samir yeniden buluştu. Notlar ve taslaklarla dolu Samir'in defterine baktılar. "Öğrenecek çok şeyimiz var," dedi Samir. Amara başını salladı. "Şarkı söyleyen kum hakkında daha fazlasını öğrenerek başlayalım," dedi. Yeni bir maceraya hazır, kütüphaneye doğru yürüdüler. Doğanın müziğinin onları her zaman fısıldayan kum tepelerine geri çağıracağını biliyorlardı.